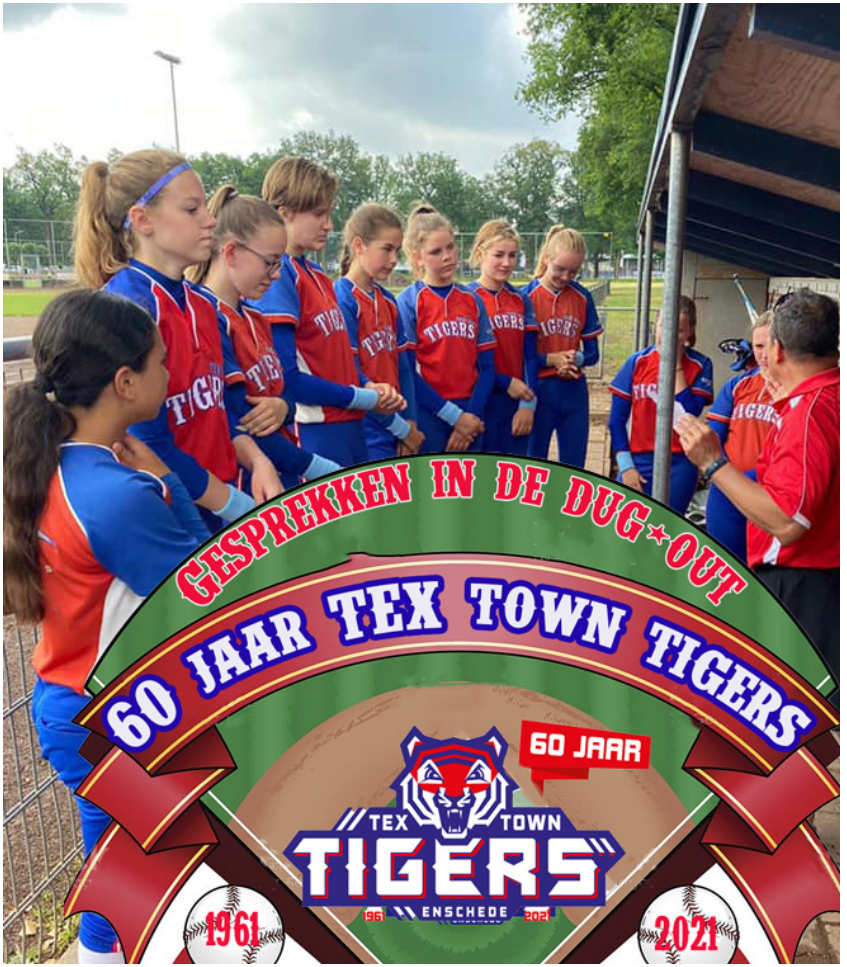

Tex Town Tigers bestaat 60 jaar en heeft - mede door de Corona - (nog) niet op gewenste wijze dit heuglijke feit kunnen vieren. Daarom is er na de oprichingsdatum (30 sepember) in het najaar van 2021 een begin gemaakt met "verhalen uit de oude doos".
In janauri gevolgd door "gesprekken in de dug-out". In het laatste gesprek uit deze reeks, komt voorzitter Gert-Jan Mooi aan bod.
Hij is voorzitter sinds 2017 en is getrouwd met Monique Mooi (>500 wedstrijden hoofdklasse). Zijn beide zoons Milan en Jorik honkballen bij de Tigers.
De technische Gert Jan heeft echter nog nooit een bal geslagen.

Interview met Gert Jan Mooi,
voorzitter van Tex Town Tigers.

Interviewer: Joop Hassink

Hij had zijn eerste auto, een Mini, toen hij 17 jaar was … Niet om in te rijden, dat mocht hij nog niet, maar om er aan te knutselen. Samen met zijn vader knapte hij een MGB helemaal op. Zie hier de grote, onbekende hobby van Gert Jan Mooi.
Sinds 2017 voorzitter van Tex Town Tigers.
Aan zijn hobby is de aan de Saxion afgestudeerde technisch bedrijfskundige toen minder toegekomen. Daar staat tegenover dat Gert Jan van mening is dat het voorzitterschap op zich een geweldige leerschool is voor de ontwikkeling van je eigen vaardigheden.

Vertel eens iets over je dagelijks werk.

Als Vestigingsleider bij Van Dorp Installaties te Hengelo heb ik er zelfs voordeel van bij wat ik bij TTT leer. In de dagelijkse praktijk geef ik leiding aan een bedrijf met 35 mensen. Die werken in een regio die loopt van Glanerbrug tot en met Zwolle. In het genoemde gebied richten we ons op technisch beheer en onderhoud van de technische installaties bij onze opdrachtgevers en dragen zorg voor het verduurzamen van bestaande gebouwen. Wij richten ons hierbij op de zakelijke markt; onderwijs, zorg en industrie zijn daarnaast de partij die voor de Nederlandse Spoorwegen alle stations en perrons in Noord - Oost Nederland beheert.

Toen ik na een lange periode in het westen van Nederland gewerkt te hebben weer terug in mij eigen regio kwam, gaf ik mijn vrouw Monique aan wel iets bij Tex Town Tigers te willen doen.

Ik dacht aan iets als lijntrekken of bardienst. Maar na gesprekken met Renate van Stigt en na een paar vergaderingen meegelopen te hebben, werd het dus het voorzitterschap.

Heb je iets met sport?
Dat was ook een vraag van Renate. Mijn antwoord was ontkennend.

Dat was juist wat TTT nodig had volgens Renate: iemand die niet persé voor honk- of vooral voor de softbal was.

Hier was nog een wereld te winnen.
Na overleg met Monique hebben we besloten er voor te gaan. Hierbij moet ik aantekenen dat wij bestuurlijke zaken niet delen. Wij vinden het beiden niet goed bestuurlijke problemen bij TTT onderdeel van ons gezamenlijk privéleven te laten zijn.

Mijn eigen sportieve carrière hield in mijn jeugd reeds op.

Monique Mooi - Ter Steege werd gisteren voorafgaand aan de wedstrijd tegen Jong Oranje gehuldigd vanwe haar vijfhonderdste wedstrijd in het shirt van honk- en softbalvereniging Tex Town Tigers. foto Robin Hilberink

Mijlpaal voor softbalster: 500 wedstrijden bij TTT

NSCHEDE – Liefst vijfhonderd wedtrijden in het eerste van Tex Town igers: softbalster Monique Mooi - er Steege (36) heeft het voor elaar. Recordhoudster is ze niet. Dat Sonja Groeneveld-Benneker. hoeveel zij er heeft? Net over de ijfhonderd", zegt Ter Steege.

at ze zou gaan softballen, stond genlijk al vroeg vast. „Ik ben et 6 jaar lid geworden en speelin het Peanutsteam, tegenwoorg heet dat Beeball. Het softbalid lag op de hoek van de straat daar waren we de hele dag te nden. We vonden het leuk om doen", zegt Ter Steege. Dat haar ie jaar oudere zus José al lid as, speelde uiteraard ook een rol. e andere zus, Linda (nu 31), erd ook lid.
p haar veertiende, 22 jaar gelen, maakt Monique Ter Steege ar debuut in het eerste, op het rde honk. „Ik was heel erg on- de indruk dat ik mocht spelen,

woel had ik. Monique op drie. Dat is heel lang zo gebleven. Ook ben ik nog een tijdje catcher geweest, erbij, maar daar moest ik mee stoppen vanwege een rugblessure. Ik heb een zwakke rug."
Een topclub in het westen of een buitenlands avontuur zit er niet in. „Ik had ook niet de behoefte om ergens anders heen te gaan. Mijn studie was in Enschede. Naar Amerika gaan was er in die tijd niet bij. Voor mijn gevoel heb ik niets gemist. Ik heb er ook nooit over na hoeven te denken."
Ofschoon ze een vaste waarde is bij TTT, een plek bij Oranje zit er nooit in. Frustrerend? „Destijds wel. Ik had er toen wel moeite mee. Ik ging mee tot aan de laatste selecties en viel dan altijd af. Kwam er weer zo'n mooi toernooi

Had geen behoefte ergens anders heen te gaan. Mijn

aan en deed ik niet mee. D best wel balen natuurlijk."
De Europese titels met Tex Tigers gaan aan Ter Steege „Ik heb ze allemaal gemist gestopt toen ik zwanger w mijn oudste zoon. Toen h een jaar niks gedaan. Late in het tweede en derde t spelen. Sinds vorig jaar z bij het eerste. We zijn ge moveerd."
TTT acteert weer op het niveau. Als het aan Ter moet erin blijven geen zijn. „Als ik kijk naar o dan moeten we ons fa kunnen handhaven. H mooi zijn als we de pl len. Als we echt op on len, dan zijn we prim bij de eerste vier te e Of ze na het lopende een jaar doorgaat, w niet. „Geen idee. Ik gonnen omdat ze sp kwamen. Als dat v

Ik heb op een matig nivo gebasketbald en gejudood. Wat de basketbal betreft heb ik nog eens een training gehad van Christel Coolman, die voor zover mijn info reikt in het verleden topspeelster bij TTT was. Het was een pittige training wat voor mij reden was een proefles badminton te gaan volgen.
En hier ben ik tijdens de zomervakanties op de camping nog erg actief in geweest.

Nu we het net toch over Monique hadden. Hoe heb je haar leren kennen?
Voor mijn studie wilde ik graag van Haaksbergen naar Enschede op kamers. Het was in het jaar van de vuurwerkramp.
Monique zat bij een huisgenote in de klas en kwam bij haar eten en ik zat daar al enige tijd op kamers.

Het klikte en Monique trok kort daarna bij mij in. We hebben twee zonen Milan (15) en Jorik (12). Beiden honkballen en zoals je weet is Monique een actief softbalster.

Hoe kijk je tegen Tex Town Tigers aan?
Ik heb heel veel respect gekregen voor al die mensen die als vrijwilliger zoveel voor de vereniging doen.
Nooit beseft wat besturen echt betekent. Het respect voor bestuurders is bij mij enorm gegroeid.

Er zijn een aantal zaken waar ik mijn energie uithaal.
* Ieder jaar weer alle schema's rondkrijgen
* De (jeugd) leden met veel plezier zien trainen

* Alle betrokkenen zien lachen
* Een mooi toernooi mee maken.
* Het veld dat er goed bijligt.
* De mooie samenwerking die op het Schreurserve ontstaat.

Daar staat tegenover dat er ook een aantal zaken zijn die mij zwaar vallen.

* Er zijn zoveel mensen die hard voor en aan de club werken. Soms moet je om heel verschillende redenen toch afscheid van die mensen nemen.

* De lichtinstallatie is afgekeurd en moet aangepast worden. Met de kosten van tienduizenden euro's kon geen rekening gehouden worden.

* Het zou een enrome opluchting zijn als we er met de problemen rond het geluid en buren er uit komen en dan toch naast het omroepen ook muziek kunnen draaien.

* Vanaf 2017 tot 2021 hebben we (te) veel bestuurswisselingen gehad en op het laatst hadden we zelfs een driemansbestuur.
Ondanks dat we het naar mijn idee goed gered hebben was dat echt wel zwaar.

Gelukkig hebben we vanaf 2021 weer een voltallig bestuur dat in 2022 nog verder werd uitgebreid. We hebben een erg betrokken bestuur en kunnen taken beter verdelen.

Eigenlijk zou ik dit jaar aftreden, maar ik ga nog een jaar door wegens gebrek aan opvolging. Daarbij komt dat ik nog een extra inzet wil plegen in o.a. de kleedkamergesprekken en duidelijk wil maken hoe we samen na Corona een vereniging kunnen zijn.

Het verbinden en elkaar laten vinden van mensen vind ik belangrijk. Dan komt de rest vanzelf.

Tex Town Tigers is een warm nest.
Ik vrees wel voor de toekomst van de teamsporten. Het is tegenwoordig vooral consumeren.

Rijke historie.
Tex Town Tigers kent een rijke historie. Met betrokken mensen die al heel lang lid zijn. Dit zegt ook iets over TTT, dat deze zo'n belangrijke basis vormen. Desondanks wordt wat vrijwilligers betreft wel erg veel in dezelfde vijver gevist.
Toch overheerst trots bij mij om onderdeel te mogen zijn van wat er bij TTT allemaal gebeurt.

Zo hebben de families ter Steege en Brink enorm genoten van de selectie van Lisa die in het WK-team junioren zat en met dat team naar Peru mocht.
(Lisa is de dochter van José Brink - ter Steege, de zus van Monique Mooi - ter Steege en Linda van Dijk - ter Steege).

Een ervaring die heel veel gezinnen bij Tex Town Tigers de afgelopen decennia mochten opdoen met hun zoon(s) en/of dochter(s) die in nationale selecties kwam/kwamen.

Kijk eens naar alle grote toernooien die bij TTT georganiseerd worden: Mastenbroektoernooi, Slow Pitch toernooi, diverse Europese kampioenschappen, een WK en dan in juli weer een U15-EK.

Hoe kijk je terug op Corona?
Ik heb echt te doen gehad met mensen die weinig konden en gebonden waren aan "huis en haard" en daardoor werden voor velen de onderlinge contacten ineens tot een minimum beperkt. Dat is niet goed voor mensen die gewend zijn aan een actief verenigingsleven.

Gelukkig ging bij mij het werk en het buiten kunnen zijn gewoon door.

Ouders hebben zich enorm ingezet om ondanks de opgelegde beperkingen toch naar wedstrijden te rijden.
Dat we dat op een gegeven moment hebben gestopt, heeft naast begrip ook veel onrust gegeven. Het was een dappere beslissing en het feit dat kort daarna landelijk eenzelfde besluit werd afgekondigd, voelde als een bevestiging van onze keus.

Overigens vond ik het ook wel moeilijk dat ouders - die niet bij wedstrijden mochten zijn - toch op allerlei manieren probeerden de regels op oneigenlijke wijze probeerden te omzeilen. Dit heeft helaas tot vervelende situaties geleid. We moesten politieagent spelen en daarvoor ben je niet bestuurder geworden.

Deed dat je pijn?

Als het goed gaat, vinden de mensen dat normaal. Als je om complimenten verlegen zit, moet je niet in een bestuur gaan zitten. Een bestuur moet een lange adem hebben. Regelmatig is het twee stappen vooruit, één stap achteruit en soms zelfs weer even helemaal terug naar het begin!

Hoe belangrijk operationeel ook is: richt je op besturen. Je bent geen schoonmaker, bardienst, lijntrekker, etc in één. Voor je er erg in hebt zit je overal tussen, en in.
Ondanks dat je soms denkt “dat doe ik wel even” moet je zaken neerleggen waar ze thuishoren. Dan is het een heel dankbare taak. Dit is een tip aan (toekomstige) bestuursleden.

We hebben sinds kort een pup waar we mee trainen.

Wat je leert is een bevestiging van wat je eigenlijk al weet; wees duidelijk en consequent naar de hond toe. Ik wil dieren niet met mensen vergelijken maar heb wel geleerd dat dit bij besturen ook erg belangrijk is: wees duidelijk en eerlijk. Mensen weten dan wat je bedoelt en waarom je bepaalde beslissingen neemt. Men weet dan ook wat ze aan je hebben.

Soms gaat er dan een deur dicht, maar vaak gaan er twee nieuwe deuren open. Daarbij hoort wel opgemerkt te worden dat de vereniging van iedereen is en dat wanneer er leden met ideeën komen je hen die vrijheden moet geven om dit op te mogen pakken. Mijn credo is dan ook "in je eentje ga je sneller maar met elkaar kom je verder".

Wat is jou het meest bijgebleven in die vijf jaren dat je nu voorzitter bent?

Je kan niet ieders vriend zijn en verschil van mening zal altijd blijven bestaan maar op de vraag "wat heeft op mij de meeste indruk gemaakt" antwoord ik "de wijze waarop er soms mensen - welke zich lange tijd belangeloos ingezet hebben of zeer nauw bij de club betrokken waren - om welke reden dan ook ineens de club verlaten". Gelukkig wordt er veel uitgesproken maar soms denk je ook "waarom"?

Blijf daarom praten mét elkaar en niet over elkaar. In een club welke uit vrijwilligers met een gezamenlijke passie bestaat en waar financieel belang niet van toepassing is, ga ik er vanuit dat er altijd naar eer en geweten gehandeld wordt.

Maar bij een vereniging met bijna 300 leden zal het helaas nooit lukken het voor iedereen en altijd "goed" te doen en wordt er soms ook wel eens iemand vergeten, maar aan de andere kant proberen we het wel zo goed mogelijk te doen. "in je eentje ga je sneller maar met elkaar kom je verder".

Wat ga je na je voorzitterschap doen?

Ik zal kijken of ik iets in de operationele sfeer bij de verenging kan doen.

En dan wil Gert Jan ook zijn hobby van het opknappen van een Mini weer oppakken. Daar blijkt ineens dat een van zijn zoons toch iets van zijn gemotoriseerde woede heeft opgepakt.

Milan (15) kocht onlangs maar liefst 3 Tomos brommers. Niet om er op te rijden, daar heeft hij de leeftijd niet voor, maar om op te knappen.

De vraag doemt op of de garage dan zo groot is dat er knutselplek voor zowel de Mini als 3 Tomossen is.
Dat blijkt niet het geval. De Mini is tijdelijk elders gestald.
Milan krijgt de ruimte.

